

Arrest

nr. 310 565 van 29 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. BOAMAH
Brouwershoek 28
2150 BORSBEEK

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, op 21 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juli 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. BOAMAH.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Oegandese nationaliteit te zijn, wordt op 6 juni 2024 de toegang tot het Belgische grondgebied geweigerd omdat hij niet in het bezit is van een geldig Schengenvisum, noch van enig ander geldig visumvervangend document. Dezelfde dag dient verzoeker bij de Belgische grensautoriteiten een verzoek om internationale bescherming in, waarna een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats wordt genomen. Op 12 juli 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag per drager ter kennis wordt gebracht, is de thans bestreden beslissing en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Oegandese nationaliteit te bezitten en te behoren tot de Ikonyokel, Ateso etnie. U bent geboren op 24 december 1995 te Ngora, een district in Oost-Oeganda. In 2018, toen u aan de universiteit van Kyambogo in Kampala studeerde ontmoette u M(...), die hetzelfde vak als u studeerde. U werd voor het

eerst verliefd op een jongen en kwam tot het besef dat u homoseksueel was. U probeerde toenadering te zoeken tot M(...), maar op een bepaald moment stoorde M(...) zich aan u en nam hij afstand. Om over uw gevoelens voor M(...) heen te geraken, ging u zo snel mogelijk op zoek naar iemand anders. Zo ontmoette u in 2019 E(...) J(...) E(...) via een gemeenschappelijke vriend aan de universiteit. Gedurende enkele maanden leerden jullie elkaar beter kennen, jullie spraken en belden veel met elkaar. Na 3 of 4 maanden nodigde u E(...) uit bij u thuis. U zette een seksfilm op waarin twee mannen seks hadden. Hierdoor kreeg u een stijve penis en begon u met E(...) te kussen. Dit leidde ertoe dat jullie de liefde bedreven. Hierna begon uw relatie met E(...). In 2019 na uw studies, keerde u terug naar Soroti, de regio waar u bent opgegroeid. U verbleef er tot 2021, deed er aan landbouw op velden die u huurde en daarnaast had u een zaak met het verkopen van rijst. In 2021 keerde u terug naar Kampala, enerzijds om een andere job te zoeken, waarbij u uw landbouwbedrijf in handen van uw jongere broer achterliet, en anderzijds om van de druk aan uw ouders te ontsnappen die wilden dat u hun kleinkinderen zou geven. Toen u in Kampala woonde in 2021, stonden op een bepaald moment plots uw ouders voor uw deur met een vriendinnetje dat ze voor u hadden uitgekozen, genaamd A(...) A(...). U was gechoqueerd en kwaad omdat uw ouders zonder u te verwittigen plots voor uw deur stonden en u een vriendin opdrongen. Echter, omdat u uw ouders wilde tevreden stellen, deed u wat ze vroegen. A(...) A(...) trok meteen bij u in huis en u begon een relatie met haar, hoewel u geen gevoelens voor haar had en niet tot haar was aangetrokken. Op 27 februari 2023 werd jullie dochter A(...) S(...) O(...) geboren. Na de geboorte van uw dochter, namen uw schoonouders uw vriendin A(...) mee terug naar huis en stuurden haar terug naar school. Uw dochter werd bij uw moeder gebracht. In 2023 was u op veel verschillende plaatsen. U ging van Kampala, naar Soroti, Ngora, Mbale, Kumi, Serere, en ook een tijd in Entebbe. Op 15 september 2023 was u in Entebbe en had u met uw partner E(...) afgesproken in een hotelkamer om intiem te zijn met elkaar. Toen jullie seks aan het hebben waren, kwam de politie plots binnengevallen en werden jullie beiden gearresteerd. Jullie werden samen drie dagen opgesloten in het politiekantoor van Nakiwogo en op 19 september 2023 voorwaardelijk vrijgelaten op borg. Als voorwaarde diende u zich vervolgens op 19 oktober, 19 november en 19 december opnieuw te melden op het politiekantoor. Voordat u zich op 19 december 2023 opnieuw ging aanmelden werd u door een politieagent gebeld die u vertelde dat ze voldoende bewijs hadden verzameld om uw zaak voor de rechtbank te brengen. Dit zou betekenen dat u omwille van homoseksualiteit tot minstens 20 jaar gevangenisstraf kon veroordeeld worden. U besloot het land te verlaten. U hield zich enkele maanden schuil in verschillende plaatsen in Soroti, Ngora, Lira, Mbale, Kumi en Serere. In mei 2024 probeerde u een eerste keer het land te verlaten met Ethiopian Airlines en een Canadees visum. In Ethiopië werd u echter tegengehouden omwille van een probleem met uw vliegticket en werd u teruggestuurd naar Oeganda. Bij aankomst werd u door de autoriteiten ondervraagd en werd u gezegd dat u het moest navragen bij de IRCC, de Canadese immigratiedienst. Op 6 juni 2024 probeerde u opnieuw het land te verlaten dit keer met Brussels Airlines. Bij uw transit in België werd u door de Canadese autoriteiten de toelating om verder te reizen naar Toronto geweigerd. Aangezien u niet in het bezit was van een Schengenvisum om het Belgisch grondgebied te betreden en u niet naar Oeganda wilde teruggestuurd worden, diende u op 6 juni 2024 aan de grens een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: het Oegandees paspoort waarmee u reisde n °(...) afgegeven op 01/08/2023 te Kampala, met een Canadees visum afgegeven op 14/03/2024 en geldig tot 11/09/2024, uw geplande reisroute met vluchten naar Canada, uw Oegandese identiteitskaart, foto's van uzelf met uw partner E(...), foto's van uzelf in handboeien in het politiekantoor van Nakiwogo, en een kopie van uw vrijlating op borg.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid – u heeft immers getracht het Rijk illegaal te betreden zonder dat u in het bezit was van een geldig Schengen visum, u leefde de wettelijke voorwaarden tot binnenkomst, die u geacht wordt te kennen, niet na, en beschikte derhalve niet over een geldig reismotief – rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

U verklaarde dat u de Oegandese nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd (of vervolging vreest) wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten.

U slaagt er echter niet in om uw seksuele oriëntatie binnen de door uw geschetste Oegandese context aannemelijk te maken.

Ten eerste zijn uw verklaringen over de ontdekking en bewustwording van uw homoseksualiteit niet overtuigend. U werd gevraagd om concrete situaties te beschrijven die u deden beseffen dat u bent aangetrokken tot personen van hetzelfde geslacht. Hierop verklaarde u "ik begon dit gevoel te hebben in 2019, zelfs daarvoor dan 2019, benaderde ik soms jongens en spendeerde ik meer tijd met jongens, en ik vond comfort en steun bij hen, en ik wou hun conversaties weten waar ze over spraken. Er was een specifieke jongen die ik leuk vond, of waarvan ik dacht dat ik hem graag zag" (NPO p.21). U verduidelijkt verder dat deze jongen M(...) heette en dat u hem ontmoette in 2018. Dit was voor u de eerste keer dat u zich aangetrokken voelde tot een man. U trok een tijdje op met M(...) op vriendschappelijke basis en was ontzettend geïnteresseerd in zijn privé leven en zijn conversaties met meisjes. Dit stoorde M(...) na een tijdje en hij nam afstand van u. Hierna besloot u zo snel mogelijk iemand anders te zoeken. Zo ontmoette u in 2019 uw partner E(...) J(...) E(...) met wie u enkele maanden na jullie initiële ontmoeting een relatie begon die tot op heden nog steeds voortduurt (NPO p.21-25). U verder gevraagd of u nog andere situaties, aanwijzingen of ervaringen had die u tot het besef deden komen dat u homoseksueel was, kon u geen enkel ander voorbeeld geven (NPO p. 24-25). U verklaarde hierop dat u toen u opgroeide zelfs geen idee had dat er homoseksuelen waren, en dat de enige aanwijzing die er was, was dat u meestal met jongens optrok. Op welke manier dit echter betekende dat u homoseksueel was, kon u dit niet duiden (NPO p.25). Het feit dat u slechts één concrete ervaring voor de geest kan halen waarbij u tot het besef kwam dat u homoseksueel was, komt reeds weinig geloofwaardig over en geeft geen blijk van een doorleefde individuele ervaring.

Het dient verder te worden opgemerkt dat uw verklaringen over het bewustwordingsproces van uw seksuele oriëntatie eerder beperkt en summier zijn en allerminst blijk geven van een doorleefd en reëel denkproces. Dit terwijl toch verwacht kan worden dat de realisatie van een afwijkende seksuele oriëntatie de nodige vragen en denkprocessen zou oproepen, zeker gelet op de vijandige en homofobe Oegandese context. Uit uw verklaringen blijkt dit echter allerminst. U gevraagd wat de aantrekking tot M(...) met u deed en welke gedachten hier bij u opkwamen, verklaarde u in vage en oppervlakkige bewoordingen: " ik voelde voor het eerst, ik voel me voor het eerst hoe ik ben, en uiteindelijk was ik teleurgesteld toen hij gewoon wegwandelde." (NPO p. 23).

U wat verder nogmaals gevraagd om uit te leggen welke gedachten bij u opkwamen toen u zich realiseerde tot M(...) te zijn aangetrokken, verklaarde u uiteindelijk dat u zich raar voelde, omdat het de eerste keer was dat u tot een man was aangetrokken en omdat u zich anders voelde omdat al uw familieleden getrouwd waren en met vrouwen samen waren. Daarna begon u er echter over te praten met uw partner (E(...)), en liet uw partner zich comfortabel voelen en had u voor het eerst het iemand die zich voelde zoals u (NPO p.23-24). Echter, wanneer de protection officer u vragen stelde wat u precies met uw partner E(...) besprak over de bewustwording van jullie beide homoseksualiteit, komt uit uw verklaringen allerminst naar voor dat u hier werkelijk oprechte en diepgaande gesprekken over hebt gevoerd (zie infra) (NPO p. 25-28). Ook uit de door u beschreven gesprekken met uw partner komt geen doorleefde reflectie naar voor over uw realisatie als homoseksueel in Oeganda. U nogmaals door de protection officer gevraagd hoe u omging met het besef dat u tot mannen was aangetrokken, terwijl dit in uw omgeving afwijkend beschouwd wordt, blijkt uit uw verklaringen op geen enkele manier een oprecht en doorleefd denkproces, noch enige reflectie over de realisatie van uw homoseksualiteit in een context die dit zeer sterk afkeurt. U verklaarde slechts "Ik zorgde ervoor dat ik iemand ontmoette, ik ontmoette E(...), ik zorgde ervoor dat ik snel iemand anders ontmoette om het gat te dichten" (NPO p. 24). Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo zijnde in Oeganda - of te getuigen van wat u dacht en wat door u heen ging, en uw uiterst beknopte uitleg dat u zich "voor het eerst uzelf voelde", of dat u "ervoor zorgde dat u snel iemand anders ontmoette" is een danig simpele en allerminst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een homoseksuele persoon, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Oegandese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifeste vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij.

Verder, wat betreft het begin van uw beweerdelijke relatie met uw partner E(...) legde u ook allerm minst doorleefde en overtuigende verklaringen af. Uit uw verklaringen rond uw seksuele avances naar E(...), blijkt niet de minste reflectie over uw gedrag in een sociale en maatschappelijke context waar seksuele activiteiten tussen twee mannen niet wordt aanvaard en zelfs strafbaar is, en waar homoseksualiteit an sich een ontzettend taboe onderwerp is, zoals u zelf ook verklaarde (NPO p.23-28). Zo verklaarde u dat u uw partner E(...) ontmoette toen u nog aan de universiteit studeerde via een gemeenschappelijke vriend. Na enkele maanden met elkaar gesprekken te hebben gevoerd en te hebben gebeld, nodigde u hem bij u thuis uit en zette u een film op waarin twee mannen met elkaar seks hebben (NPO p. 21). Uit uw verklaringen hieromtrent blijkt niet de minste reflectie over welke reacties het spelen van dergelijke film mogelijks teweeg zou kunnen brengen bij uw vriend (NPO p. 25-26). Het komt absoluut niet geloofwaardig over dat u, gelet op de manifest homofobe context in Oeganda, zomaar een pornofilm tussen twee mannen zou opleggen, zonder te reflecteren over welk schokkend effect dit mogelijks zou kunnen hebben bij uw gast. Uw verklaringen hieromtrent geven overigens op geen enkele manier blijk van enige voeling met de situatie van homoseksuelen in de Oegandese homofobe context, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerdelijke geaardheid sterk onderuithaalt. U verklaarde enerzijds dat de meeste mensen, en de meeste van uw vrienden heel slecht zouden reageren bij het zien van zo een film (NPO p.26). Anderzijds, slaagt u er niet in om te verklaren waarom u het veilig of oké achtte om dergelijke film dan wel aan E(...) te tonen. U verklaarde slechts "Ik wou het tonen aan mijn partner E(...) om te zien of hij geïnteresseerd is zoals mij" (NPO p. 26). Ook uw bewering dat het normaal is om dergelijke film aan een vriend te tonen in de Oegandese context en dat u in 2019 "eender welke film kon tonen" getuigt niet van een oprechte voeling met de situatie van homoseksuelen in Oeganda (NPO p.26). Daargelaten dat het opleggen van een seksfilm tussen twee mannen een uiterst risqué avance is, die u allerm minst op een geloofwaardige manier kan kaderen, dient verder nog te worden opgemerkt dat ook uw verklaringen over de reactie van E(...) op deze film niet geloofwaardig overkomen. Zo verklaarde u op zeer gratuite en oppervlakkige wijze: "Hij kwam langs en ik legde een film op. Het was een 'blue movie' (...) een film over seks. (...) een man en een man die seks hebben, dus we zijn aan het kijken naar die film. Uit het niets zie ik mijn penis die hard werd, en uit het niets waren we elkaar aan het aanraken en kussen en lagen we op het bed en bedreven we de liefde." (NPO p.21). Uw beschrijving hoe alles zomaar "uit het niets" gebeurde, komt absoluut niet doorleefd en aannemelijk over en ondergraaft de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Wat betreft uw relatie met E(...) zelf, slaagde u er evenmin in om doorleefde en overtuigende verklaringen af te leggen, en blijft u steeds hangen in oppervlakkige en vage verklaringen die de geloofwaardigheid van uw beweerdde homoseksualiteit danig op de helling zetten. U verklaarde dat u van 2019 tot op heden een relatie heeft met E(...). U gevraagd om uw relatie te beschrijven, blijven uw verklaringen heel erg op te vlakke, maar u verklaart wel het een diepgaande relatie was (NPO p. 27). Het is ten eerste al opmerkelijk dat u niet eens kan aangeven wat de seksuele geaardheid is van uw partner E(...). Op de vraag of uw partner ook homoseksueel is, antwoordde u "tegen dan?". Vervolgens verklaarde u dat u niet weet over zijn verleden of niet weet of hij 'het' was. U verklaarde slechts dat u weet dat u zijn eerste partner was en dat hij gevoelens had voor mannen, maar u weet niet of hij vroeger relaties heeft gehad (NPO p. 26). U gevraagd hoe uw partner tot het besef was gekomen dat hij op mannen viel, antwoordde u slechts "tot mij?". U vervolgens gevraagd of hij aangetrokken was tot mannen in het algemeen, kon u het niet zeggen. U gevraagd wat u met uw partner deelde of besprak over zijn bewustwording dat hij tot mannen is aangetrokken, verklaarde u in zeer summiere, vage en oppervlakkige bewoordingen "ja, we spraken erover, hij zei dat hij hetzelfde voelde als ik, want ik ben enkel tot mannen aangetrokken en niet vrouwen" (NPO p. 27). U gevraagd hoe uw partner tot het besef kwam dat hij tot mannen is aangetrokken, verklaarde u opnieuw uiterst vaag: "ik kan zeggen dat hij het realiseerde omdat hij mij accepteerde". U gevraagd of jullie hier nog andere dingen over bespraken, of dat u met uw partner over uw eigen bewustwording sprak, verklaarde u "we bespraken het niet, we wisten dat we homoseksueel waren, we bespraken daar niet echt veel over". (NPO p. 27). Gezien het belang voor een persoon van de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie, a fortiori wanneer deze als afwijkend wordt beschouwd en door de omringende maatschappij sterk wordt afgekeurd, is het niet aannemelijk dat u hierover nooit met elkaar hebt gepraat. Het is niet geloofwaardig dat u tijdens uw relatie met E(...) sinds 2019 tot op heden nooit enige interesse hebt getoond voor de ontdekking door uw partner van zijn homoseksualiteit, een moment dat in zijn leven toch een bijzonder belangrijke rol speelt. Of omgekeerd dat uw eigen homoseksuele bewustwording nooit aan bod zou zijn gekomen in jullie gesprekken. Het feit dat dit klaarblijkelijk nooit een gespreksonderwerp was bij jullie, ondermijnt dan ook de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien is uw verklaring dat u uw eigen homoseksuele bewustwording niet besprak met uw partner ook inconsistent met wat u eerder tijdens het interview verklaarde. Zoals supra reeds werd opgemerkt, antwoordde u op de vraag hoe u omging met het besef dat u homoseksueel was in een homoseksuele context, dat u hierover praatte met uw partner en dat hij u comfortabel liet voelen. Wanneer de protection officer u echter bevraagd over deze gesprekken met uw partner, blijken uit uw verklaringen geen enkele doorleefde details, en blijkt daarentegen zelfs dat jullie hier niet echt veel over bespraken.

Verder zijn ook uw verklaringen over de praktische omstandigheden van jullie relatie en hoe jullie concreet omgingen met de risico's van een homoseksuele relatie te hebben, zeer summier en oppervlakkig (NPO p.

27-29). Ook over hoe u uw relatie met E(...) combineerde met de gelijktijdige relatie die u had met uw vriendin A(...) A(...), met wie u een dochter heeft, slaagt u er niet in hierover overtuigende verklaringen af te leggen. U gevraagd hoe u deze beide relaties combineerde, verklaarde u slechts dat uw relatie met E(...) geheim was en dat uw vriendin er niet van op de hoogte was. U gevraagd om meer concreet uit te leggen hoe u dit dan aanpakte, antwoordt u naast de kwestie en verklaarde u "natuurlijk, ik in mijn lichaam wist dat ik geen gevoelens had voor haar, enkel voor E(...), ik wist, na een tijd dacht ik dat ze het zou weten, want ik wist nadat ik een kind zou hebben voor mijn ouders ben ik er uit". Behalve uw plan om uiteindelijk van uw vriendin weg te gaan nadat jullie een kind zouden krijgen, kon u op geen enkel moment op een concrete en doorleefde manier beschrijven hoe u de combinatie maakte van een heteroseksuele en homoseksuele relatie tegelijkertijd.

Het feit dat u over al deze aspecte (uw seksuele avances naar uw vriend en zijn reactie hierop, de homoseksuele bewustwording van uzelf en uw partner, de combinatie van uw hetero – en homoseksuele relatie, de praktische omstandigheden van jullie geheime relatie, de gesprekken en discussies met uw homoseksuele partner) geen doorleefde en gedetailleerde beschrijven kan afleggen, ondergraaft de geloofwaardigheid van uw beweerdelijke homoseksuele relatie in Oeganda.

Van iemand die beweert homoseksueel te zijn, en zijn homoseksualiteit heeft moeten gewaarworden en beleven in een context die hiertegenover uiterst vijandig staat, kan verwacht worden dat u doorleefde verklaringen aflegt over uw eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen, relaties en de eigenheid van uw homoseksualiteit, wat dit voor u en uw omgeving heeft betekend, niet in het minst in verhouding tot een maatschappij en omgeving waar homoseksualiteit niet geaccepteerd wordt en waar dit zelfs strafbaar wordt gesteld. Zoals hierboven werd vastgesteld bleken uit uw verklaringen echter geen doorleefde, persoonlijke en diepgaande ervaringen, noch enig denkproces over uw seksuele oriëntatie binnen een homofobe context, waardoor het CGVS dient te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden homoseksualiteit en bijgevolg evenmin aan de vervolgingsfeiten die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

Gelet op wat voorafgaat dient te worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden homoseksuele geaardheid. Hieruit volgt dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de gebeurtenissen die hieruit zouden zijn voortgevloeid en uw bewering dat er een rechtszaak tegen u loopt in Oeganda omwille van uw betrapte homoseksualiteit.

Gelet op de voorgaande vaststellingen kan het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet worden aangenomen.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer. U legde uw Oegandees paspoort neer dat een visum voor Canada bevat. Daarnaast legde u ook een Oegandese identiteitskaart en uw reisroute met Brussels Airlines neer. Deze elementen tonen louter uw identiteitsgegevens en reisgegevens aan, elementen die hierboven niet ter discussie worden gesteld. Zij kunnen bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw beweerdelijke geaardheid dan ook niet wijzigen.

U legde verder enkele foto's neer van uzelf met uw beweerdelijke partner E(...) en een video. Dergelijke foto's kunnen evenmin uw homoseksuele geaardheid bewijzen. Daargelaten dat op basis van de foto's niet kan worden nagegaan, wie er wordt afgebeeld, waar, noch wanneer, hebben foto's an sich slechts een beperkte bewijswaarde daar zij slechts een momentopname bevatten en gemakkelijk geënceneerd kunnen worden. Bovendien kan u met gelijk welke persoon op de foto staan, daarmee toont u nog niet aan dat u zelf homoseksueel geaard bent.

Wat betreft de foto's van uzelf, waarover u verklaart dat ze werden getrokken tijdens uw gevangenschap in het politiestation van Nakiwogo omdat u werd betrap in een hotelkamer met uw partner (NPO p. 7-8), kan hetzelfde worden opgemerkt. Deze foto's kunnen evenmin uw homoseksuele geaardheid aantonen. Ze geven slechts een momentopname en kunnen gemakkelijk geënceneerd worden. Bovendien kan op basis van de foto's niet worden nagegaan wanneer deze werden getrokken, wie deze heeft getrokken, noch in welke context. Op de foto's is op de deur een papier te zien met de titel "OC station Nakiwogo Police Station", met vermelding van enkele telefoonnummers. Ook deze elementen kunnen gemakkelijk geënceneerd worden, en dergelijke foto's hebben dus slechts een ondersteunende bewijswaarde voor zover uw verklaringen geloofwaardig zijn. Gelet op het feit dat uw homoseksuele geaardheid hierboven niet geloofwaardig werd bevonden, kunnen deze foto's in casu de geloofwaardigheidsproblemen in uw verklaringen niet herstellen.

Wat betreft de kopie van het document "Release on bond" dat u neerlegde, dient vooreerst te worden opgemerkt dat aan kopieën van documenten geen enkele bewijswaarde kan worden toekend, gelet op de manipuleerbaarheid en het feit dat deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip-en plakwerk. Het valt verder op dat de door u neergelegde kopie niet eens door u werd ondertekend. Nochtans, blijkt uit informatie ter beschikking tot het CGVS, dat het originele document van een vrijlating op borg met de

persoon wordt meegeven, terwijl de politiediensten in Oeganda zelf twee duplicaten kopieën bijhouden (zie landeninformatie – artikel “POLICE PILOTS AMENDED PF18 (POLICE BOND) IN 20 DISTRICTS”). Bovendien dient nog bijkomend te worden opgemerkt dat eveneens uit de landeninformatie blijkt dat de uitgiftes van politie borgtochten vaak samengaan met misbruik, corruptie en omkooppraktijken, hetgeen de bewijswaarde van dergelijke documenten verder op de helling zet. Dit document kan dus ook bovenstaande geloofwaardigheidsproblemen aangaande uw homoseksuele geaardheid niet verschonen, noch kan dit document als voldoende bewijs worden aanvaard van uw persoonlijke problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48 tot en met 48/6 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoeker herhaalt dat hij afkomstig is uit Oeganda en dat hij zijn land van herkomst verliet uit vrees om vervolgd te worden omwille van zijn seksuele geaardheid.

Verzoeker voert verder aan dat de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing geen rekening gehouden heeft met de situatie in Oeganda, “*namelijk dat er een reëel risico is dat verzoeker tot minstens 20 jaar wordt veroordeeld omwille van zijn seksuele geaardheid*”. Verzoeker citeert, en geeft inhoudelijke toelichting bij, artikel 3 van het EVRM. Hij meent dat hij in geval van een gedwongen verwijdering naar Oeganda het risico loopt om er te worden gedood en minstens aldaar het slachtoffer zal worden van een onmenselijke en vernederende behandeling.

Vervolgens citeert verzoeker uit de gevoegde landeninformatie over LGBTQ in Oeganda en de toestand in de gevangenissen in Oeganda.

Verzoeker vraagt de Raad om de bestreden beslissing te vernietigen of te hervormen (*sic*) en hem te erkennen als vluchteling, minstens aan hem subsidiaire bescherming toe te kennen.

3.1.2. Aan het verzoekschrift wordt landeninformatie over de rechten van LGBTQ (stuk 2) respectievelijk de toestand van de strafinrichtingen in Oeganda (stuk 3) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

3.2.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2 en 48/5 van de Vreemdelingenwet doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet. Tevens voert verzoeker de schending aan van artikel 13 van het EVRM, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze artikel 13 van het EVRM *in casu* geschonden zou zijn nu verzoeker gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid om de bestreden beslissing aan de Raad voor te leggen en een middel aan te voeren, zodat artikel 13 van het EVRM gerespecteerd werd. De Raad is van oordeel dat verzoeker met onderhavige procedure beschikt over een rechtsmiddel dat voldoet aan alle waarborgen voorzien in voornoemde verdragsbepaling.

3.2.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.2.2.3. Het enige middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet terug te willen keren naar zijn land van herkomst, Oeganda, uit vrees voor vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid. Hij verklaart dat hij en zijn partner in Oeganda gearresteerd werden door de politie nadat zij in een hotel betrappt werden op homoseksuele handelingen en dat zij gedurende drie dagen gevangen werden gehouden, waarna zij op 19 september 2023 op borg zouden zijn vrijgelaten op voorwaarde dat zij zich maandelijks opnieuw zouden melden op het politiekantoor. Voordat hij zich op 19 december 2023 opnieuw zou hebben moeten aanmelden zou verzoeker door de politie zijn opgebeld met de melding dat ze voldoende bewijs hadden verzameld om zijn zaak voor de rechtbank te brengen. Verzoeker zou vervolgens, uit vrees dat hij tot minstens twintig jaar gevangenisstraf zou worden veroordeeld omwille van zijn homoseksuele geaardheid, besloten hebben zijn land van herkomst te verlaten.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (A) hij er niet in geslaagd is om zijn homoseksuele oriëntatie binnen de door hem geschetste Oegandese context aannemelijk te maken, nu (i) zijn verklaringen over de ontdekking en bewustwording van zijn homoseksualiteit niet overtuigend zijn, (ii) hij er evenmin in slaagde om doorleefde en overtuigende verklaringen af te leggen over (het begin van) zijn beweerde relatie met zijn partner E., (iii) ook zijn verklaringen over de praktische omstandigheden van zijn relatie met E. en hoe zij concreet omgingen met de risico's van een homoseksuele relatie zeer summier en oppervlakkig zijn en hij er niet in slaagt op overtuigende wijze te verklaren hoe hij zijn relatie met E. combineerde met de gelijktijdige relatie die hij had met zijn vriendin A.A., de moeder van zijn dochter, omdat (B) hieruit volgt dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan de gebeurtenissen die hieruit zouden zijn voortgevloeid en zijn bewering dat er een rechtszaak

tegen hem loopt in Oeganda omwille van zijn betrapte homoseksualiteit, en omdat (C) de documenten en foto's die verzoeker heeft neergelegd ter staving van zijn verzoek bovenstaande vaststellingen met betrekking tot de geloofwaardigheid van zijn beweerde geaardheid niet wijzigen. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich in wezen louter te beperken tot het herhalen van zijn vrees om bij terugkeer naar Oeganda te worden gedood, minstens het slachtoffer te worden van een onmenselijke en vernederende behandeling, omwille van zijn vermeende homoseksuele geaardheid, blijft hij daartoe echter in gebreke.

De landeninformatie waarnaar verzoeker verwijst en die hij bij zijn verzoekschrift voegt kan geen ander licht werpen op voormelde concrete en pertinente motieven van de bestreden beslissing en is derhalve niet dienstig. Deze informatie is algemeen van aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoon of persoonlijke situatie, waardoor zij niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst een reëel risico loopt om tot minstens twintig jaar te worden veroordeeld omwille van zijn voorgehouden seksuele geaardheid. Verzoeker dient dit risico *in concreto* aan te tonen, doch blijft daartoe, gelet op het geheel van voorgaande terechte en pertinente vaststellingen en overwegingen, die door verzoeker niet op dienstige wijze worden betwist en door de Raad worden overgenomen, in gebreke. Deze vaststellingen en overwegingen volstaan om in navolging van de adjunct-commissaris te besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit en bijgevolg evenmin aan de vervolgingsfeiten en vrees die hieruit zouden zijn voortgevloeid.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.4.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, waarbij wordt geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksualiteit en bijgevolg evenmin aan de vervolgingsfeiten en vrees die hieruit zouden zijn voortgevloeid. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviseerd.

3.2.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. De Raad stelt vast dat verzoeker niet aantoonde dat er in Oeganda actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het administratief dossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

3.2.4.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Oeganda een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

3.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de

toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.6. In zoverre verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT